

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év január hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 7.B.23/2014/11. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakóhelye: - szám.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Balassagyarmati Törvényszék a 2014. év november hó 11. napján kihirdetett 7.B.23/2014/11. számú ítéletével a vádlottat garázdaság büntette (Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés d/ pont) és testi sértés büntette (Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés) miatt - halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt - 2 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett a bűnjelekről, azok lefoglalását megszüntette és részben megsemmisíteni, részben kiadni rendelte azokat.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a büntetés súlyosítása végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.150/2015/1. számú átiratában kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegeléséről részletesen számot adott.

Mindemellett a fellebbviteli főügyészség mellőzendőnek tartotta, az 1-es és 2-es tanú vallomásainak akkénti feltüntetését, hogy arra az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállást alapozta, figyelemmel arra, hogy a cselekményről érdemben sem a nyomozás, sem a tárgyalás során nem tudtak nyilatkozni.

A tényállást egyebekben megalapozottnak tartotta, melyből okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és a cselekményt is törvényesen minősítette.

A vádlott többszörös visszaesői minősége jogszabályi megjelölését pontosítandónak tartotta, továbbá mellőzendőnek a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből való kizárásnál a Btk. 38. § (4) bekezdés d/ pontjában foglalt okot.

A bűnösségi körülményeket helyesen vette számba az elsőfokú bíróság, azt annyiban tartotta kiegészítendőnek, hogy a vádlott különös visszaeső is, továbbá a vádlott beismerő vallomása csak csekély súllyal értékelhető.

A vádlottal szemben kiszabott büntetést nem tartotta megfelelőnek, a büntetés céljainak eléréséhez a megemelt büntetési tételkeret mellett a középértéket elérő büntetés kiszabása szükséges.

Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét változtassa meg, a kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje

fel, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. Az ügyész bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt.

A vádlott védője a nyilvános ülésen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott új lakcímét közölte, illetve utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi perorvoslat alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelte és a részletesen számot adott arról, hogy a tényállást miért a vádlott beismerő vallomására, illetve a sértett nyomozás során tett vallomására, illetve a további tanúvallomásokra, az igazságügyi orvosszakértői véleményre és az egyéb bizonyítékokra alapította.

A fellebbviteli főügyészség által jelzettekkel egyezően, az ítéltábla is megállapította, hogy az 1-es és 2-es tanúk érdemben nem tudtak nyilatkozni az ügyről, ezért vallomásaiknak a tényállást megalapozó bizonyítékok közötti feltüntetése szükségtelen.

Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás megalapozott, azt mindössze a személyi részében kell a vádlott új erkölcsi bizonyítványa alapján, a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja értelmében pontosítani:

- A Fővárosi Törvényszék a 2014. év szeptember hó 3. napján kelt és 2014. év szeptember hó 8. napján jogerős 14.B.692/2014/6. számú ítéletével életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete miatt 2 év 9 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott jelenleg ezen büntetését tölti.
- Az ítélet 2. oldalán a I/3. pontban a másodfokú bíróság megnevezése helyesen Fővárosi Ítéltábla.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban, a felülbírálat alapját képezi.

A törvényszék az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a cselekményeket is.

Az elsőfokú bíróság által a minősítés körében kifejtettekkel az ítéltábla egyetértett, annak kiegészítése szükségtelen.

Az elbíráláskor hatályos büntető törvény, a 2012. évi C. törvény alkalmazása ugyancsak helytálló.

A vádlott valóban többszörös visszaeső, annak pontos jogszabályhelye - ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség utalt átiratában - a Btk. 459. § (1) bekezdés 31/b. pontja.

A bűnösségi körülményeket helyesen sorolta fel az elsőfokú bíróság, azt mindössze annyiban kell kiegészíteni, hogy a vádlott egyben különös visszaeső is.

Az időközben bekövetkezett további időmúlás ezen enyhítő körülmény nyomatékát növeli.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékével, amely az elkövetett cselekmények tárgyi súlyához, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez és a bűnösségi körülményekhez kellően igazodott, függetlenül attól, hogy az a középértéket nem érte el.

A másodfokú eljárásban a vádlott közölte a pontos címét, így azt az ítéltábla feltüntette a rendelkező részben.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2016. év január hó 12. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 7.B.23/2014/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.59/2015/7. számú végzésével a vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. év január hó 12. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő